

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, centrum-demokraternes og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede og tiltrådte ændringsforslag.

Et *mindretal inden for flertallet* (det radikale venstres medlem af udvalget) henviser til de positive vurderinger af forslaget, der er indeholdt i betænkningen fra ægteskabsudvalget, fra advokat Lida Hulgaard, der er medlem af Thorkil Kristensen-udvalget, og til skrivelsen fra Dansk Kvindesamfund. De nævnte skrivelser er optrykt som bilag til betænkningen.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) udtaler følgende:

Lovforslaget om skattemæssig ligestilling af ægtefæller er af mange blevet opfattet, som om der herved blev taget fat på at løse sambeskatningens mange og store problemer. Det er beklageligvis ikke tilfældet.

Lovforslaget om ligestilling vedrører alene formelle, men ikke reelle beskatningsforhold.

Lovforslagets gennemførelse vil ikke betyde nogen reel lettelse for ægtefællers beskatning, men giver betragtelige vanskeligheder med forståelsen af opgørelsen af den skattepligtige indkomst og formue. I visse tilfælde vil den såkaldte ligestilling af ægtefæller føre til, at den samlede skattebyrde for ægtefællerne forøges. Der vil stadig være skat på ægteskabet.

Det konservative folkeparti har i forslag til ophævelse af sambeskatningen stillet forslag, der sikrer:

1. At sambeskatningen for indtægter af formue ophæves.
2. At sambeskatningen for »værdi af egen bolig« ophæves.
3. At sambeskatningen for renter af gæld ophæves.
4. At sambeskatningen af formue ophæves.
5. At sambeskatningen for ægtefæller, hvoraf den ene driver en erhvervsvirksomhed og den anden hjælper i virksomheden, yderligere lempes.

Det naturlige for ægtefæller, der sammen virker i erhvervsvirksomhed, der drives af en af dem, vil være ret til lighed af indkom-

sten deraf, når der foreligger en reel arbejdsmæssig indsats af rimeligt omfang.

Ægteskabets fællesskab må ikke forringes ved skattemæssige ordninger. Derfor fastholdes retten til overførsel af uudnyttet personfradrag fra den ene til den anden ægtefælle og retten til at indgå retshandler med hinanden, hvilket bør kunne ske uden skattemæssige virkninger.

Det er skuffende, at der ikke kan findes medvirken til at finde frem til et smidigt regelsæt, der ved særskilt beskatning giver den gifte kvinde ligestilling med alle andre, og som understreger ægteskabet som den naturlige ramme for samliv og grundlag for familieliv.

Det er forkert at lade ændringer i beskatningsforhold for ægtefæller hvile på den retlige råden mellem dem. Den retlige råden i ægteskab er ikke et egnet grundlag for regelsæt for beskatning af ægtefæller. Vanskeligheder vedrørende ægtefællers beskatning kan – som i øvrigt gældende for andre beskatningsforhold – løses ved at gennemføre proportional beskatning af indkomst og i øvrigt lette formuebeskatning med det sigte helt at ophæve den.

Det tilføjes særligt om ændring af retten til forsikringsfradrag, at der vel ved lovforslaget sker det rimelige, at hver af ægtefællerne får ret til fradrag, men det findes urimeligt, at hver persons fradrag samtidig foreslås beskåret fra 3.000 til 2.000 kr. Dette, der særligt går ud over enlige skatteydere, er helt uantageligt. Ligeledes er det ikke antageligt at begrænse ret til fradrag for gaveydelse til almenyttige formål. Tværtimod bør adgang dertil udvides.

Det konservative folkeparti, der i øvrigt vil redegøre for sin stilling til de stillede ændringsforslag ved 2. behandling, indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler:

En retfærdig familiebeskatning skal efter mindretallets opfattelse opfylde tre krav.

For det første skal der være ligestilling mellem kvinde og mand. Det er helt uacceptabelt, at kvinden under det nuværende skattesystem er reduceret til en biperson på mandens selvangivelse.